

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

IX. Abrahami migratio in Chananitidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

sermone quidem dissonare. Ex illo temporis ac rerum puncto, diversissimas in terras, insulasque, mortales dilapsi sunt, & Urbs; pendentibus caëptis, & urbis arx, monstrosa Turris, ab eo tempore nomen *Babelis* sortitæ sunt; quæ vox Confusionem Hebræa significatione præ se fert; ex eo, qui linguas disturbavit, permiscuitque, successu. Græci deinde, Romanique Babylona nominarunt. Nemrodus verò, convalescente magis ac magis per propaginem populo, clientelisque, quæ voluntate sponteque subjectorum, quæ viribus & armis, regnum instituit, quem filius excepit *Ninus*, qui genitorem vitâ functum, per execrabilem superstitionem, in ipso Turris Babylonicæ templo consecravit, & in impio simulacro DEUM esse iussit, principio tunc idololatriæ stabilitò. Usque adeò mali Principum mores facillè transfunduntur in populum. Et Salomonis proverbio fertur cap. 29. *Princeps amans mendacia, habet omnes ministros impios.*

NAR. IX.
A B R A H A M I
M I G R A T I O

È Chaldæa in Chananitidem. Uxoris Saræ in Ægypto periculum. Victoria de Chodorlahomore Elamitarum regulo. Occursus & Gratulatio Sacerdotis Melchisedechi. Gen. 12. 13. 14.
 Ab anno M. 2108. antè Ch. 1945. ab anno M. 2117. ante Christum. 1936

Fidissima in omni via dux est Obedientia, tutissimum in utraque fortuna praesidium. Anno M. 2039. ante Ch. 2014. in URE Chaldaeorum urbe natus est *Abrahamus* ex *Thare* parente, centesimum & trigesimum aetatis annum agente; cum prius *Aranem*, & *Nachorem* suscepisset, gentiliis erroribus involutus. Septuaginta annorum erat Abrahamus, quando imperio divino ex patria migrare iussus, relicta *Chaldaea*, profectioem in *Chananaeam* (quam regionem Chananai, flagitiosa *Chami* posteritas, incolebant) instituit cum parente, uxore *Sara*, & *Loto*, ex Fratrem *Arane*, nepote. Ad urbem *Charanem* seu *Haranem* (in finibus Mesopotamiae, quatenus etiam Chaldaeam completitur, positam) ubi perventum est, ibi quinquennio, Deo sic iubente, substitit. Id loci *Thare* genitor, jam ante ad veri cultum Numinis traductus, vivere, desit, cum annum aetatis quintum supra ducentimum attigisset. Abrahamus iustis parenti persolutis, suo cum comitatu, Chananitidem ingressus, aliquanto tempore *Sichimis*, in Samariae metropoli, confedit. Inde progressus, desertur in convallem *Save*, quae ob ejus fertilem amoenitatem, *Illustris* est dicta. Hic erecto altari, profectus iter, tabernaculum tetendit inter urbes *Bethalem* & *Haiam*, quarum illa Orientem, haec Occidentem respicit. Hic quoque exaedificata ara, Deoque in vota vocato, cum famis necessitate urgeretur, in Aegyptum descendit; miris interea favoribus, & promissis caelestibus confirmatus. Imperabat tum Aegyptiis *Pharao*, qui captus pulchritudine

dine Saræ, eam sibi uxorem (nam Abrahamus malebat ejus se fratrem, quàm maritum dicere) deposcit. Adducitur in regiam, & ultimum pudicitia discrimen mulier; quo tamen dedecore utrumque conjugem Deus liberavit; Pharaonis namque corpori immissi graves cruciatus omnem ei amorum & voluptatum cupiditatem ademerunt. Dimittitur igitur suâ cum Sarâ, & amplis muneribus Abrahamus, non sine amica regis querela, ob dissimulationem conjugii. Reversus in Chananitidem, iterum sedem juxta urbem *Bethelē* posuit. Eo in loco, cum Abrahamus, & Lotus conductis Chananæorum pascuis uterentur, ortâ inter utriusque pastores contentione, Lotus, optione ei factâ, ad regionem, *Jordani* propiorem, recessit, & *Sodomis* habitavit; Abrahamus verò domicilium fixit in valle *Mambrea* (nam *Mambre* erat dominus loci) non procul urbe *Hebrone*; ubi iterum in præmium fidei, & obsequij præstiti pollicitus ei Deus est numerosissimam sobolem, terramque Chananæam universam, longè uberrimam. Accidit autem, ut ab Elamitis (sunt ij postea dicti Persæ) duce seu regulo *Chodorlahomore*, victoriâ de Pentapolitanis reportatâ, Lotus cum aliis in captivitatem abstraheretur. Hac, quomodo per Abrahamum liberatus sit, jam expediemus.

Jam diu Pentapolitarum (de quibus inferiùs plura) flagitia cœlesti Numen, ad expetendas de nocentibus pœnas, irritabant. Quare visa est armis priùs, quàm excidiô, hominum perditissimorum castiganda malitia: ut sicut illi gradibus quibusdam

scelerum venissent ad extremum scelus ; sic Deus Vindex à correptione molliore, pedetentim accederet ad irrevocabilem ruinam. *Pentapolita* (sic dicti à quinque civitatibus Palæstinis, in valle amœnissima, quam Jordanes irrigabat, sitis) dominatum *Chodorlahomor*, quò annum jam duodecimum premebantur, excutere, negatòque tributò, sese veterem in libertatem vindicare studebant. *Chodorlahomor*, Persarum regulus seu præfectus, contumaces ad officium reducturus, ingenti cum exercitu sese valli (Hebræis à planitiæ *Siddim* appellatur) infundit. Ibi collectò tumultuariò, sceminòque milite, quinque civitatum reguli (*Bata Sodomorum* : *Bersa Gomorrhæ* : *Sennaabus Adama* : *Semeber Seboimæ* : *Baleg*, seu *Ségoris* tyrannus) stultà sui fiducia, quam armis & consilio instructiores, castra fecerunt. Magnum victoriae monumentum collocabatur in puteorum multitudine, quâ *Siddæa* vallis scatebat ; hos stramentis, virgultisque leviter contactos, hosti tanquam certissimam perniciem passim obijciebant. Sed eos exspectatio sua, sicut omnia cætera, fefellit. *Arsyrij* quippe, deprehensis insidiis, in auctorum suorum capita dolum omnem refuderunt. Cum enim acie collatâ *Pentapolitani*, vix ad exiguam temporis moram, vim hostium irruentem sustinuisent, & armis turpissimè projectis, incolumitatem in pedibus constituerent, evénit, ut eorum pars maxima ferrò Persico, stragèque funesta succumberent ; pars superstes, inter ipsam fugientium compressiōnem, ac mentis inopiam, bituminis se voraginibus

in.

induerent. Reliquiæ verò tantæ calamitatis, cum rege Sodomorum, in montium aviorum latibula sese receperunt, sedibus suis Persæ victori in directionem relictis. Accessit in prædæ cumulum, quidquid atate, robore, formæque victoribus visum est idoneum, quod captivum abduceretur; eorum in numero etiam Lotus cum uxore & filiabus fuit.

Ea Sodomorum clade nunciatâ, Lotique nepotis sui captivitate commotus Abrahamus (patruelis enim erat) è familia sua, quam habebat amplam, robustissimum quemque, sub signa raptim compositos, armat. Trecenti & octo vernæ stabant, ad omne patris familias imperium accincti. Quibus adjunxit ille sive precariam, sive volonum manum haud contemnendam, ex trium fratrum servitiis, clientelisque collectam. Habitabat enim eo tempore Abrahamus (id quod indicavimus) in convalle, quæ sub ditione erat *Mambra* cujusdam, *Amorrhæi* quidem, sed viri pij, Dei que notitiam adepti, ejus fratres erant *Escol* & *Aner*; qui propinquis & ipsi locis, cum singulis familijs agebant.

Cum his igitur, non tam suo fretus, quàm divino robore, ductor Abrahamus, Persas ac sociales eorum turmas (nam Chodorlahomor tres minorum gentium reges, seu Dynastas, in belli societatem ascivit, *Amraphelum* Babylonis; *Ariochum* Ellasaris aut Coelefyriæ; *Thadalem* promiscuarum in Phœnicia nationum Præfectos) assequitur, & improvus adoritur; partimque cæfos, partim trepidatione mutua sese præpedientes, ingenti strage fundit. Reliquias beneficiò noctis elapsas persequitur,

cur, fugientium tergis inhærens. Nec abstinit prius, quam, quidquid fugâ, latebrisque cædem pridianam evaserat, occidione deleret; prædâque simul, & captivos omnes extorqueret. Videlicet non Abrahami, sed DEI fuerat, in illa tam clara victoria, vis atque manus.

Abrahamo cum suis omnibus lætis & incolumibus redeunti occurrit *Melchisedechus*; qui Chanaanæ quidem progenitus origine, cœlestium tamen geniorum ministeriis, imbutus fuit veri DEI scientiâ, cultûque. *Salemum* (quod posterioribus temporibus *Hierosolyma* dictum) urbem ea tempestate tenuerat, ad annum ætatis, centesimum usque, tertiumque decimum: regia juxta, pontificali que majestate: quodque laudum auctarium fuit, animo, corporêque per vitam omnem impolutô. Hinc Abrahamo benè precatus, *Excelsè DEO* victoriam illius gratulatus est; non cruentis victimis, sed *pane, vinôque*, primùm immolatis, ut Eucharistiæ Christianæ mysterium ac sacrificium adumbraret. Typus ipse Christi Servatoris, Regis, Summi Sacerdotis, ac Virginis: quem in monte *Sion* Pater æternus, Regem postea constituit, & *secundum ordinem Melchisedechi* Sacerdotem sempiternum.

Cæterùm, ut Pontifex Abrahami copiis victum distribuit; ita vicissim hic Pontifici spoliolum omnimum decimam quamque partem assignavit. *Baro* Sodomorum rex, de divinis ac religione nihil sollicitus, & ab Abrahamo victore, cives modò clientésque suos repetere contentus, eum cætera sibi ju-

bebat omnia, belli jure retinere. Sed Abrahamus viros ei, mulieresque restituit captivas omnes; spolia quoque, quæ Pentapolitarum fuisse, constare posset. Ipsò quippe expeditionis suæ principiò levârat dextram in cœlum, voveratque, si potiri victoriâ contigisset, se ex præda Pentapolitanis abactâ, ne calceamenti quidem corrigiam contacturum. Æquum tamen esse dicebat, fociis uti suis, auxiliaribus trium fratrum copiis, de præda Persica, stipendiorum ac jure merces persolveretur, cùm illi præsertim ea, manu forti barbaris erepta, sua cuncta fecissent. Sic Abrahamus, non minùs justus in præda dividenda, quàm strenuus in obtinenda fuit.

NAR. X.

HOSPITALITAS
ABRAHAMI. LIBERATIO

LOTI

Cum suis, ex incendio Sodomæo. Gen. 18.
Anno M. 2138. ante Gh. 2915.

SEdebat pro more suo, sub meridiem, ad ostium tabernaculi Abrahamus, in convalle Mambraæ, captans occasionem excipiendi cujuspiam hospitis, illac fortè transaturi; (credebat enim opibus se gravari, nisi beneficiis eas exoneraret) cùm juvenes tres conspicit, viâ publicâ contra se gradientes; (cælestes erant genij, peregrinorum habitu) nec mora; seniles impellit pedes, festinat in occursum, invitat perofficiosè ad divertendum: offert

Cs

se